

BEN a BAGR

Tereza Kaňková Kučerová

Ilustrovala Martina Slábová

FRAGMENT

Ben a bagr

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Tereza Kaňkovská Kučerová

Ben a bagr – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

BEN a BAGR

Tereza Kaňkovská Kučerová

Ilustrovala **Martina Slábová**

FRAGMENT

Až se vrátíte z tohoto parádního dobrodružství,
můžete na něj vyslat další odvážné čtenáře.

Stačí se vypravit na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Pro moji zářivou hvězdu, která mi ukazuje
cestu i v té nejčernější tmě.

Pro tebe, Bene.

U našeho domu se pořád něco děje. Zrovna včera se vedle na louce začalo bagrovat. Když byla mamka v kuchyni a chystala oběd, proklouzl jsem do ložnice a vylezl na okno. Odtud mám totiž na bagr nejlepší výhled. Okno je sice celkem vysoko, ale to pro mě není problém. Prostě na sebe poskládám polštáře, na ně deku a jsem nahoře jakoby nic.

Mamka to nerada vidí, protože se bojí, že bych mohl otevřít okno a vypadnout ven. Já ale moc dobře vím, že to dělat nemám. Kdybych vypadl z okna, tak by moje duše

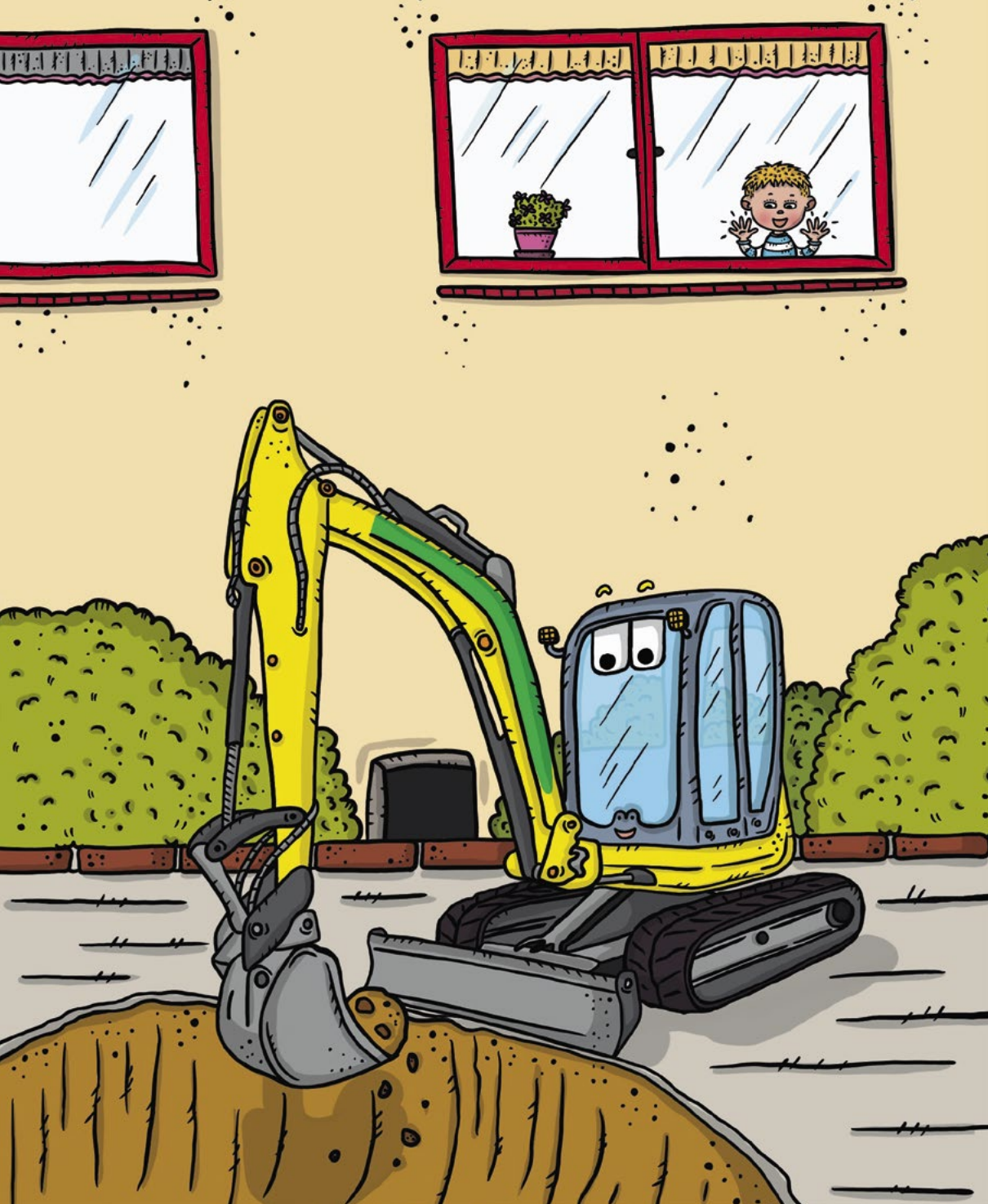

letěla do nebe a už bych mamku nikdy neviděl. A to já teda rozhodně nechci.

Napadá mě, že jsem se ještě nepředstavil. Jmenuji se Ben a za pár dní mi budou čtyři.

Ze všeho nejradši mám bagry. A dneska máme před domem hned dva. Jeden je větší, bílý a má širokou radlici, kterou nabírá hlínu. Tu potom vozí na hromadu. A ještě je tu menší, žlutý s úzkou radlicí, co má zuby. Ten zase hrabe díru.

Hlavně tajně a nenápadně

Bylo pondělí dopoledne a já jsem byl doma jen s mamkou. Řekl jsem si, že bych měl zkontrolovat bagr před naším domem. Potichu jsem přivřel dveře do ložnice, abych se mohl nerušeně dívat z okna. Kdyby byl doma brácha, určitě by hned běžel žalovat, že zase lezu na okno. Jenže brácha byl ve školce. Cha, cha.

Seděl jsem potichu na okně, nos přilepený ke sklu a pozoroval jsem, jak bagr pracuje. Díra byla čím dál hlubší a širší. Byl jsem do toho pozorování tak zabraný, že jsem najednou nahlas vykřikl: „Páni, to je ale obrovská díra!”

A tak jsem se prozradil. Nejdřív jsem slyšel, jak v kuchyni cinkla poklice, potom se ozvaly rychlé kroky a během chvíličky se ve dveřích objevila mamčina hlava. Mamka přiběhla k oknu a stáhla mě dolů.

„Kolikrát ti mám říkat, že na to okno nemáš lézt. Já už se z tebe snad zblázním,“ lamentovala. Odnese mě do kuchyně a posadila na židli. Potom se vrátila, zamkla ložnici a klíč dala vysoko na polici.

Seděl jsem u stolu a přede mnou ležela svačina. Začal jsem se vidličkou přehrabávat v misce.

„Co to je?“ zeptal jsem se lehce podezřívavě.

„Strouhané jablíčko a mrkvička,“ odpověděla mamka.

„Je to moc dobré, papej. Ještě tam máš toust s máslem.“

„Já nechci mrkev,“ zakňučel jsem.

„Jen jez. Mrkev je sladoučká jako bonbonek. A taky je zdravá,“ zkusila mě mamka přemluvit.

Prý jako bonbonek. To určitě. Nabral jsem mrkev na vidličku a ochutnal. Kupodivu to chutnalo opravdu dobře.

„Už mám mrkev rád,“ řekl jsem a pustil se do jídla.

Mamka měla zase pravdu.

Jakmile si všimla, že jsem dojedl, prohlásila: „Tak pojd', jdeme spinkat.“ Zvedla se a šla odemknout ložnici.

„Ale když neusnu, tak vstanu,“ zkusil jsem smlouvat a mamka souhlasila.

Chvilku jsem jen tak ležel a mamka mě hladila po zádech. Zvenku bylo slyšet bručení bagru. Zavřel jsem oči a představoval si, jak hloubí díru. Když jsem se probudil, pomalinku jsem otevřel oči – ach jo, zase mě ta mamka dostala a já jsem usnul. Příště už ale neusnu, slíbil jsem si. Potichu jsem se zvedl z postele a šel se podívat z okna, abych zkontroloval bagr. Pořád tam byl, ale nepracoval.

Když jsme po obědě přivedli bráchu ze školky, vyprávěl jsem mu, že vedle našeho domu už je pořádně veliká díra.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Ben a bagr***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.